

BUNA VESTIRE

ZIAR LIDER DE LYPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOS PROTOPODESCU, TOMA VLADISCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFONE: Direcția Administrația 4-85.82, Redacția 4.84.84

ABONAMENTE: 1 an Lei 700, 6 luni 500, 3 luni 300, Comuna rurală 1 an Lei 500, 6 luni 350, 3 luni 250

In fața succesiunii Originile partidului național-țărănesc

de MIHAIL MANOILESCU

Partidul național-țărănesc are două origini deosebite dar deosebit de simpatice: partidul național din Ardeal și partidul țărănesc din Vechiul Regat, cel dintâi reprezentând o tradiție de naționalism iar cel de al doilea o mișcare spontană, și la început idealistă, de afirmare a vitalității țărănești. Și totuși rar s'a văzut o mișcare politică care să-și trădeze atâta desinvoltură — ca să nu spunem, pe românește, cu atâtă nărușă — originile sale ideologice, cum a făcut-o partidul național țărănesc naționalismul și în aceeași măsură în țara dușmanilor și în aceeași măsură în țara noastră.

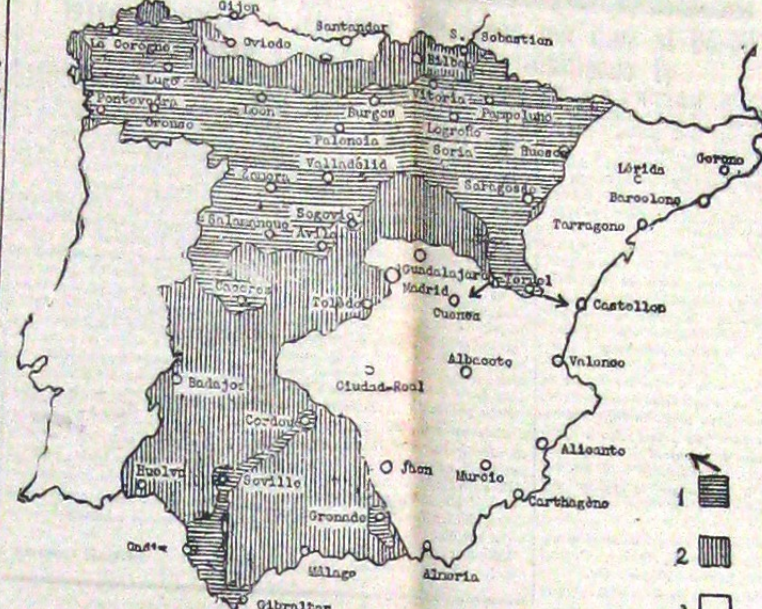
Partidul național a ajuns în tabăra intereselor străinătății și în apogeele și oligarhia devenind răsfățatul bancheilor.

De aceea dacă ar fi să-i dăm un nume meritat, partidul național țărănesc ar trebui să se numească partidul național țărănesc și naționalismul țărănesc și în apogeele și oligarhia devenind răsfățatul bancheilor.

De aceea dacă ar fi să-i dăm un nume meritat, partidul național țărănesc ar trebui să se numească partidul național țărănesc și naționalismul țărănesc și în apogeele și oligarhia devenind răsfățatul bancheilor.

De aceea dacă ar fi să-i dăm un nume meritat, partidul național țărănesc ar trebui să se numească partidul național țărănesc și naționalismul țărănesc și în apogeele și oligarhia devenind răsfățatul bancheilor.

GRAFICUL INAVTARIII NAȚIONALISTE

In fața succesiunii Săracu' Mihalache

de VALERIU CARDU

André Tardieu spunea undeva că epoca pe care o traversăm, de conștient net revisionist, este caracterizată prin atitudinea de sclav a așilor și prin martirajul sefiilor.

Calificativul este perfect adecvat domnului Mihalache.

Seful partidului național-țărănesc nu are prea multe păcate și nu e vinovat de tot ce se întâmplă în jurul d-sale, cu d-nea și cu sefia d-sale. Exact așa de bine cum nu e vinovat că s'a născut un este, desigur, vinovat că a fost ales, într-o zi, șef de partid.

Seffi adevărați demisionași. Președintele erau prea mulți. Jocul sefiilor ar fi devenit prea strident, prea public și ar fi amenințat — serioș — unitatea partidului.

S'a ajuns, astfel, la o formulă de compromis: Ion Mihalache. D-nea are cămasă țărănească, electorală afișată, fașe cooperative, vorbire și concluziune în materie. A fost decretat șef. De-aici începe martirajul lui Ion Mihalache. Omul care nu poate prezenta el însuși activități pozitive la minister, pe poziția sefiilor a fost să nu secescă mult. A vorbit urmasii, la com, de privilegii întregului Stat-major național-țărănesc.

A dat interviuri-uri, pentru că așa cerea moda. A plecat în străinătate și a rămas alături de minunțiile văzute acolo. La Paris, a constat, cu multă surprindere, că până și birjarii vorbeau franceză.

În viața politică — această șale cynique cu clamorose insolente, cum a spus un poet francez, Barbier imi pare — Ion Mihalache s'a mirat încontinuu. De tot ce se întâmpla, de tot ce se petrecea, de tot ce se spunea alții și de tot ce se spunea d-nea. Se întâmpla ceva mare pe plan politic intern? D. Ion Mihalache trăia un discurs, tot mare. Discursul prezenta un șef fără simțul tacticii și îndepărtat de favorurile puterii. Șeful se mira din noi, sgomotos. Se punea pe treabă, scoțea o carte din bibliotecă, scobea în morminte, îl tragea de guler pe Dobrescu Arges și îl vorbea. Kilometrajul oratoric se măria. Rezultatul: unul și același. Iar se mira d. Mihalache. Cineva, din umbra, străduia. Și acest cineva s'a multiplicat la infinit. «Cineva» erau toți. Saa, în cel mai feroc leaz, mulți.

Un singur om nu observa Jocul. Șeful. Domnul prim-ministru în spe. D. Jean Mihalache. Un singur martir în partidul național-țărănesc: Ion Mihalache.

Proșapăt leșit dintre țărani, seful nu are legături cu mica burghezie. Cu pătura intelectuală nu are nicio corelație. Formând el singurul o lume, aparte și singulară, d. Ion Mihalache este un semu de întrebare — cu alternanță, de exclamație — pe ceranul politic al României Mari.

Pria d-rua Lupu, partidul a alunecat spre frontal popular, bălănc la usa comunistului. Treaba era prea înecată pentru un singur om. Era necesari mai mulți șefi, ca să înflegă masele. Ion Mihalache, martirul, era unul singur. Nu-i vinovat să nu-l acuze alimeni. Partidul național-țărănesc, imens depozit de sefi, își tragea seful aparent spre panta prăbușirii. Ion Mihalache surădea ca la fotograf, făcea bezele și se simțea ferit.

Toamă se întâmplase ceva în lume. D-nea trebuia să fie prezent în centrul discuțiilor. Și-a adus, deei, aminte că a stat de vorbă cu Mussolini. Și povestea cum s'a mirat domnul Mussolini de pătrunderea politică a domniei sale domn Ion Mihalache. Iar calvarul mării, iar Jocul martirajului. Și tot nu era vinovat d. Mihalache. E pietă să-l acuzăm. Este hlogie să-l facem responsabil.

A doua zi, d. Jean vorbim împotriva fascismului și a fascizării. Pe temiza cu Sorel, se săruta cu Sorel. Tot așa e! Așa l-a spus d. Mișu Ra-

(Continuare în pag. III-a)

Războiul iberic

Apropierea anglo-italiana și evenimentele din Extremul Orient au distras atenția opiniei publice de la ceea ce se petrece în peninsula iberică.

Drept a înregistrat — țara sa le comentează — știrile despre situația înaintea naționalistă în sectorul Albaracín, în provincia Cuenca repariția lui Largo Caballero pe scena politică, turburările dela Barcelona, dizolvarea consiliului din Aragon.

Sunt fenomene foarte importante asupra cărora cititorul nostru trebuie să se gândească.

SITUAȚIA MILITARĂ

Înaintarea naționalistă în sectorul Teruel-Albaracín are o mare importanță. Dintr-o singură privire pe hartă se desprinde clar că înaintarea spre Cuenca și spre coasta amenință separarea Barcelonei de Valencia și strânge și mai mult cerul de fier în jurul Madridului. E o manevră care se desăvârșește fără mult sgomot dar care e menită să aibă o imensă înăbușire asupra viitoare desfășurări a operațiilor militare.

SITUAȚIA POLITICĂ

Tot atât de însemnate sunt și evenimintele politice ce se succed în Spania roșie. Lupta între comunisti și anarho-sindicalisti cărora li s'au alipit socialistii de stânga, partidul muncitoresc al unificării marxiste (P. O. U. M.) și alte elemente din Fronte Popular se adâncesc pe fiecare zi.

Comuniștii, conduși de Jose Diaz și reprezentați în cabinet prin ministrii Uribe și Hernandez încearcă să-și impună stăpânirea totală în întreaga Spania roșie. Socialistii de dreapta, nuanța Negrin-Prieto, li se opun.

Totuși operația n'a reușit decât pe jumătate, mai ales în Catalonia înaintea guvernului generalității cât și celelalte partide din Fronte Popular rezistă cu înverșunare.

LARGO REDIVIVUS

În ultimele două săptămâni s'au

produs regrupări de forțe extreme de interesante. Sindicatele anarho și socialisti — Confederația Națională a muncii și Uniunea Generală a muncii — au ajuns la un acord împotriva dictaturii sovietice. Anarhiștii — cea mai veche și mai puternică forță revoluționară spaniolă — socialistii de stânga, partidul muncitoresc al unificării marxiste — troțkisti au făcut front comun împotriva Moscovei. Și acest front a găsit un șef cu autoritate și energie, e fostul președinte al ministerului din Valencia, Largo Caballero.

Debarcați de bolșevici care nu-l găseau destul de docil sugestia lor — în luna Mai, Largo Caballero a stat în rezervă. Dar intrăngerile militare suferite de roșii, dezorganizarea internă, tendințele dictatoriale comuniste și — probabil — amărăciunea debarcării l-au făcut să ia din rezervă. Azi e în fruntea frontului anticomunist. A început prin a face declarații dezaprobând felul cum l'ntelege sa conducă războiul guvernul din Valencia iar anarhiștii „Solidaridad Obrero” și socialistii „Correspondencia del Valencia” arabi — în edițiile lor din 10 August — că are de gând să-și facă discursuri la Barcelona, Alicante, Albacete, Valencia și Madrid.

CE VA FACE GUVERNUL?

Față de frontal anticomunist, de agitația împotriva Moscovei, de acțiunile lui Largo Caballero, ce va face guvernul din Valencia? Poate rezista la forță cum îndeamnă comunistii?

În orice caz în Catalonia autoritatea Valenciană scade pe zi ce trece. Turburările, atențiile, atacurile se în lanț, acțiunile de autoritate, ca arestarea și asasinarea lui Andres Nin, ca șef al P. O. U. M.-ului, sau rezistența dizolvare a consiliului — anarhist — aragonez nu par a fi impresionant.

Asadar în Spania roșie lupta între diversele elemente ale Frontului

Popular e în tolu și nu se mărginește la dispute ideologice ci se soldăză adesea cu focuri de mitralieră, zeci de morți și sute de răniți aceste trimențuri arată grova criza internă din țapăra roșie și grabesc prăbușirea ei.

Anarhia roșie contrastează strident cu disciplina, calmul, unanimitatea Spaniei naționaliste.

DEZERTORI ÎN MASSA

Că starea de spirit în Spania supusă tiraniei roșii e dezastroasă, o dovedesc și dezertările în masă.

Oficiul frontalului popular din Lerida (Catalonia), „U. H. P.” scrie textual în numărul său din 24 Iulie: „Mobilizații din contingentele 31 și 37 ca și cei ai contingentelor 1932, 33, 34, 35 și 36, își prepară deja bagajele, cuprinsi de o subită dragoste de alpinism. Pretexând excursii ei trec Pirinei, vor căuta apoi un loc potrivit de unde vor putea discuta în liniște despre operațiile militare și eroismul celorlalți, în timp ce ei vor cunoaște delicatele unei existențe ferice plătite cu prețul sângelui vărsat de frații lor pe front.

Acastă pегinere se întinde în Algeșina imundă în care se adaptoază ambuscuzii, dezertorii și așa ziiș bolnavi se adăncesc și pânt cum nu s'a făcut nimic spre a o opre. Trebuie o acțiune hotărâtă spre a stăpâni această pегinere. Ce se așteaptă?

Iar „La Vanguardia” din 4 August scrie: „După știrile particulare ce ne parvin Juecedorul de instrucție Fernandez Ros e însărcinat cu instruirea celor 850 de indivizi areștați la Puigcerda (Catalonia) pentru că încercă să treacă frontiera spre a nu fi încorporați. Acest-l moralul arma telor roșii! Milioniți dezertează în masă iar noii încorporați fug pe unde pot.

Cât va mai putea rezista frontalul roșu?

Mihail Polihroniade

Consfințirea unei lupte

Prilej de profundă și negrăită bucurie; în primele rânduri ale luptătorilor pentru cruce, împotriva antihumanității iudeo-șine, s'a ridicat d. profesor N. IORGA, euștător și inițiator spiritual de talie herculeană. Efectele așteptate s'au resimțit imediat. Rândurile dusmanilor încep să se clatine înăbușite de cumplitele ostenturi ale panicii, iar triumful dreptei creștine și a dreptei cauze românești apare nu numai ca absolut certă — căci de biruință finală nu s'a îndoi nimeni nicăieri — ci mai ales iminentă.

Cuocântal d-lui profesor IORGA a cănărit toatănoada greu, chiar atunci când a izvoară d'într-o conștiință nu îndăjuna de verificată pe realități, fiindcă pomena d'într-o inimă curată, d'într-un suflet limpede, înțeles de adevăr și de dreptate. Cu atât mai mult cuocântal acesta va apăsa ca o antică spadă de bronz în balanța istoriei noastre, fiindcă

el vine să consacre experiențele și verificările pe teren ale unei întregi generații.

În adeos, antisemitismul a fost considerat la noi o bună bucată de vreme, drept o explozie pasională a sufletului generos și oțezat, dar lipsit de expertiză și înțelegere. Sau cel puțin înțelegere a înțelesului. Sau cel puțin înțelegere a înțelesului. Sau cel puțin înțelegere a înțelesului. Sau cel puțin înțelegere a înțelesului.

La înță înță acum intervine în des-bătoare „un vizionar genial cum nu se mai înălțase altul în întreaga lume, un conștient fără egal în complexele jocuri de forță ale istoriei și în plus, un Român reprezentativ care înainte de a se pronunța cu o vehemență de profet și cu o autoritate de justițiar, a acordat iudeilor cel mai larg și mai înălțătorul credit, și nu în termeni vagi, ci punând ca o barieră de foc între noi și „susurțorii” cari ne-au învățat metode, pe căi necinstite și ne-au strâns ca în mușchi de șarpe spre a ne suga cu înecul viața.

Toate tragiile eforturi ale întregii lui românesc din ultimii paispezece ani împotriva nemiloșiei strănării agresoare a Șarpei, întregul zăbucum al aceluia în care se concentrase ultimele rezerve de energie, de pasiune creatoare și de oiașă curată ale neamului, primese acum, prin verbal de foc al profesorului N. IORGA cea mai strălucită ocăoacare, cea mai emoțională consfințire.

Căci prin această unire ambobă de forțe, prin această îndelung așteptat consens istoric a două generații militante, frontalului N. IORGA cu fost șefșurii, iar Națiunea română a fost smulșă din cercul magic în care-o închisese diabolul și usurpat.

A mai rămas numai nevoia de a ocolifica până la capăt victoria și de a curăța teroul. Dar și sarcina aceasta nu fi duă la bun sfârșit, de oarece a fost încredințată unor oiașii călții în focul bălăntii. Ce era mai greu s'a înălțat.

Nicolae Bogdan

(Continuare în pag. III-a)

Un domn, care nu se simte bine...

Un ziar anunșă că tonul — pentru un burghezilor: domnul — Litvinov a plecat la Viena. Acolo, la o vizită pe ocazională specialist în boli interne dr. Agnieszka, care l-a prescriu o cură INDELUNGATA la Karlsbad.

Respectivul ziar mai scrie că, pentru moment, d. Litvinov nu prea are poftă să se reîntoarcă în U. R. S. S., unde s'au d-sale a deșinat cam neșură.

Și puteți lesne închipui în ce hal s'au abusa nervii simpatici și d'olofanului d'înăuntru Finkelstein (căci „Litvinovs nu d'ecit un pseudonim diplomatic”), căci, astăzi, nu mai are să-și revadă țara, care, odinioară, își înălță mîna de turle aurice la soare, iar acum s'au spânzurațorii atât de apreciate în curțile oficiale, deci jidănești și jidănești, ale U. R. S. S.-ului.

Înaintea din Rusia comunistă o deșubțurătoare: a început să se displicea propria d'uboare și, în consecință, se omoară cu o oiașă plină de înțelegere. Apoi, mai ocazional și câteva mii de Buș — nu de alta, dar ca să dispară puterea de aceluia, împotriva căreia chimistii proșurii n'au găsit deocădată alt remediu decât sângele de gălu.

„Litvinovs găsește că, la Viena, viața e mai plăcută. Sunt, acolo, femei frumoase, mineri berecheți și admirabile locații de petrecere, în cari le poftă distragă din decăd în gerona Rusie, unde totul are iz de corp transpirat în luptă cu moartea. Deosebite, n'ici d'într-o Karlsbad nu e neplăcut. Adevărat, reședința medicală e destul de seor, însă e foarte confortabil — și, acolo, c'estăntii s'au păd executii decăd când merg la cinema, dar și atunci cam rar, căci înțelegem din pelucă.

D. Litvinovs nu pleca, apoi, ocazional la Paris. Și, teatrele își încep sezonul și p'că să p'ieci atâtea spectacole românești... După Paris, la Londra;

Mircea Streinul

Minoritatea etnică în statul național român

de COLA G. CIUMETTI

O chestiune gîngășe și jenantă în același timp. Pentru românii din vechiul regat aproape incomprehensibilă. Pentru politicienii arșiști și venali, o bună ocazie de surprindere electorală.

Cela ce n'a construit însă, a fost măsura guvernului național țărănesc de odinioară, prezidat de însuși d. Iuliu Maniu. A legiferat acest guvern, pensionarea tuturor maghiarilor, cari, ostentativ, au refuzat să depună jurământul legal de loialitate față de rege și legile țării românești. S'a golit vesteria statului și s'au umplut buzunarele dușmanilor țării și neamului românesc.

Și pentru ce? Care au fost întotdeauna d-lui Maniu? Cum și-a justificat în constituția domniei sale a

ționăm chestiunea minorităților etnice aflatore în țară:

Le asigurăm liberă dezvoltare etnică; admitem lonta lor dispariție prin asimilare; sau trecem la expeditive măsuri de exterminare, săvârșindu-le peste hotare, noi minoritarii de altădată, datori suntem să depunem în patrimoniul public românesc cunoștințele noastre, pentru ca și cei cari nu au trăit stăruile noastre, să le poată simți, și într-o cât mai perfectă cunoștință de cauză să procedeze la rezolvarea acestei gîngășe, jenantă și foarte serioasă problemă pentru statul și neamul românesc.

Fără ca să intenționez anticiparea felului de soluționare, tin să menționez că — atât imperiul Austro-Ungar al d-lui Iuliu Maniu, cât și Imperiul Otoman și meș, s'au prăbușit, roase fiind de caria ideei de minoritate etnică.

Chestiunea minorităților etnice, este de esență spirituală. Și pentru a o rezolva, trebuie să cunoștim sufletul individualului ce formează molecula

organismului. Și pentru înlesnirea studiului acestui suflet, vin cu spovedania mea depe tot timpul cât am fost minoritar.

M'am ocașut și trăit în Macedonia provincia eliasă, în cea ce privește dezvoltarea felurilor neamuri, cu felurile aspiratii și de felurile credințe. Turci, bulgari, greci, sârbi, albanezi, români, evrei, armeni toți trăind laolaltă sub asprul regim al dominației otomane. Turcii erau o elementul majoritar. Ei erau stăpâni. Noi ceilalți simpli rale. Ei ne tratău cu dispreț, numindu-ne ghiauri, iar noi le răspundeam cu calificativul de căini.

A survenit revoluția tinștorilor tureci. Nouă, macedo-românilor, ni s'a creat o situație privilegiată. Personal am luat parte activă. Nicio clipă nu m'am gândit la bunofele Turcilor, drept recunoștință. Merou făuram la planuri, cum să ne folosim cât mai mult de țurel, pentru ca să ne întărăm noi români, astfel ca, o ocașională desmembrare a Turciei, să nu găsească preșății

pentru independența politică, îndigbând un stat național românesc.

Războiul Balcanic, ne-a aruncat în ghiaarele grecilor. Nu ne-am împăcat, nici cu ideea de asimilare, nici cu cea de reîntoarcere la independența politică. Am sabotat sistematic, tot ce am crezut că se pu teza folosii menținerii și progresului regimului grecesc în Macedonia, deși Venizelos, încearcă să ne ocăoțuească de sincerii lui intenții. Iată de liberă noastră dezvoltare culturală național-românească.

Mi se va răspunde. Dar nu întăreș și minoritarii din România șogimentele ce hrănesc noi în altele țări.

Un exemplu: Vizitând Judoțul Caliacra, am ajuns la satul Seidini. Dezvoltând teza pericolului minorității bulgărești, un cetățean imi răspunde:

—„D-le Ciumetti, să și spun ceva. Un elev țure, dela școala noastră primară, cetăd în carnea lui cum

Cultura Oamenii. Fapte

CUIBURI DE LUMINA

Iudaizarea presei

Calendar

Spectacole

„Libertatea”
A apărut într-un nou număr cu frumoase colportări. Pe lângă cele cunoscute, noua colecție de versuri și cântecuri are în paginile sale un număr de poezii de mare valoare.

Bănică Dobro
A tipărit ediția a doua din „Cruci-frații”, pe care o prezintă d. general Constantin Orăscu. Aceasta este o lucrare, care a apărut în editura „Buna Vestire”, întâmplând un frumos succes.

Stere Mihalecu
Vorbind despre Mihail Sadoveanu, scrie:
„Am avut nevoie de scriitori cari să poarte pe fruntea sa pe o apăsătoare proclamație. Scriitorii cu eburări aspre în sânge. Căci să scrie cu aerul lor rănit omului. Căci omul are azi înțelesul precăzător. Căci omul are azi înțelesul precăzător. Căci omul are azi înțelesul precăzător.”

Calendarul eparhiei
Bucovina va fi tipărit în curând, format de carte, cuprinsând 120-200 de pagini cu stăruitoare folioare de culturi. Calendarul va fi

Eminescu în limba germană
Iată o listă de traduceri și de conform cu originalul sună versurile de mai jos ale lui Mihail Eminescu în limba germană:
— Codrule, codrule,
Ce mai faci dragule,
Că de când nu ne-am văzut,
Multă vreme a trecut
Și de când m-am despărțit
Multă lume am umblat:
— Wäldchen, Wäldchen, liebster Wald,
Nun ich geh's dir, sag mir bald?
Denn seit wann wir uns besah'n,
Musste lange Zeit vergehn.
Sitt ich weggezogen bin,
Irrt ich in der Welt herum?
Acest fragment de traducere a fost luat din lucrarea în manuscris a d-lui prof. Laurențiu Tomoiagă, care l-a transpus complet în nouăzeci de marelă noastră poezie.

Ion I. Moja
„Coborâți în adâncii văștră să-lăsați și întrebări vă dați și mulțumirea sau o simplă recitare de idealuri menite a fi veșnic înfrânte. Iar dacă vești simți că demnitatea voastră de om și de român nu mai îngăduie răsunarea resimțirilor, atunci împacăți-vă pe lucrul și delinții, iar nu annual în căupa unui coluziv trecut” cu gândul că viața voastră personală cade cu totul pe al doilea plan, și treceți dincoace, pe marelă drum dureros al jertfei pentru binele altora, pentru binele Neamului, pentru slujirea lui Dumnezeu”.

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

„Freamătul școlii”
aduce următoarele colaborări: C. Sudeanu, Florica Ciura, Victor Iliesiu, I. Gh. Severeanu, N. Găgescu, Ion Moldoveanu, I. I. Oltaru, L. Brudescu, I. Th. Ilea, Barbu Zevredă, Pavel Dunău, Silviu Lazăr, I. Al. Maxim, G. Todoran, V. Negrea, Ion Ardero, Eugen Ciuca, V. C. Cheară, I. E. Neghin etc.

Muzica și poezia populară
Licia Russ exprimă într-un articol interesant punct de vedere:
„În principiu cercetările asupra legăturii dintre muzică și poezia noastră populară nu s-au făcut în domeniul empiric, ci pe baza speculației filozofice. Raportul dintre vers și cântec popular, are o semnificație recitativă și interioară în înfățișarea baladelor pentru a precipita o arțune, cuplerea cântecului în biserică prin noile, prezintă probleme arăstătoare pentru filozofia muzicii. Interesante sunt însă cercările de a desluși un drum în această direcție prin acțiunile creației.”

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

Prof. Trișan Ertăceanu
„Cunoașterea spiritului e cel puțin totuși de necesară ca și cea a materiei. Noi prezindăm să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de cunoașterea materiei rămânem fără înțelegeri, în epifoniile practice, ca deșine prințipiului, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în bezna și pierle eternă”.

50-60 la sută din presa din Capitală, e scrisă de ovrei și constituie proprietate exclusiv ovrească

Problema iudaizării culturii are un caracter destul de complex și deci foarte greu pentru un organism oprit de rezistență. Fenomenul acesta, e în mizantropia un produs de evoluție. El s'a dezvoltat și a prins contur, parolă cu înșuși planul de dezvoltare spirituală a României. Aceasta se poate vedea dacă facem o mică incursiune în timpurile noastre iudaizării culturii, — dacă s'a prezis, — nu era decât o virtutată necesităndu-se îned pericolul iudaizării presei; proprietarii și directorii de gazete din nămintă răboiului, ofereau orevilor locuri în presă cu o mărime încredută de cel mai greu păcat în fața generațiilor care i-au urmat. Așa a ajuns Kalman Blumenfeld — sub protecția lui Al. Bădărău — întâi gazetar la Iași, apoi magnific coproprietar de gazete în republica din Sărin dar.

Tot așa s'au ridicat mentori ai năstii Emil (Smil) Pauker, Costică Brauer (Aerum Brauer) etc.

Evident, în stadiul și în timpul acelu (înainte de război), orevimea în presă nu putea constitui în ea o problemă; dar acea toate elementele necesare de a deveni o problemă și îned una foarte serioasă.

Cu excepția lui B. P. Hăjdu, Mihail Eminescu și Vasile Conta, totă lumea de până la război, preocupată de viitorul nației românești, nu vedea și nu vorbea decât de aspectul economic al problemei iudaice. Acest aspect unilateral al fenomenului iudaic a durat până la 1919, când prin tratatul de la Versailles, orevii au căpătat cuvânt hotărâtor și în zona politicului. Ne mulțumindu-se însă cu economicul și politicul orevii au atacat cu vehemență marea etnică în manifestările ei culturale.

Din momentul acesta fenomenul iudaizării culturii se reliează tot mai puternic și devine grav, atunci când apare pe câmpul activității noastre culturale parlamentarul și mai ales, gazetarul orevu.

Așa dar, iudaizarea culturii începe cu primul gazetar orevu. Căci dacă unui orevu pare că se dă dreptul să scrie și să vorbească în numele unei societăți de orice categorie ar fi ea, ocel orevu va vorbi și va scrie întotdeauna mai mult decât a fost autorizat s'o facă.

Nota personală de gândire și de acțiune nu poate să rămână înveștă. Același lucru se întâmplă și cu gazetarul orevu.

Presă trebuie să reprezinte conștiința publică și sentimentul al opiniei publice față de manifestările vieții sociale.

Orevul chemat să facă această funcție socială, în numele societății

Marți 17 August 1937
Ortodox: 8-11 Martiri Miron, Straton și alții (+252)
Catoile: Sf. Bartram.
Soarele: răsare 5:21, apune 19:18.

RADIO

Marți 17 August 1937
RADIO-BUCUREȘTI
RADIO-ROMANIA

13. Ora, Culturală: Sport. Cota Da-nării.
14.10: Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa, Știri interne și externe.
14.10: Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa, Știri interne și externe.
14.25: Continuarea concertului: Peste drum de casa dumitale, cântec românesc de Vasilescu; La mai dă-mi o literă, cântec românesc de Belu Chitariș și Carabă; Romanțe și Arti naționale.
15: Ultimele știri.
19: Ora. Mersul vremii.
19.05: Concert de muzică distractivă. Orchestra Radio.
20.15: Jug. Chr. Niculescu: Facultatea de a prevedea.
RADIO ROMANIA
20.35-21.30: Muzică românească și distractivă (discuri).
RADIO-BUCUREȘTI
20.35: Muzică modernă pentru pian—Th. Siblicanu.
21: Concert de flaut—Vasile Jianu. RADIO-ROMANIA și RADIO BUCUREȘTI
21.30: Concert simfonic de muzică germană (discuri).
22.30: Sport, Radio-jurnal.
22.45: Concert de noapte al Orchestrei Cristache Stănescu, transmis de la restaurantul „Mircea”.
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză.
23.55: Ultimele știri.

TEATRE

TEATRUL CARABUȘ: Beria (Căpitan Carabău).
TEATRUL COMEDIA (Teatrul de liber): Om de încredere.
TEATRUL VESEL de vară (Teatrul Marconi): Fetele dela înălțare.
GRADINA ARPA (Coloși): Compoziție.
Tocanu, M. Ie Nitroclu.

CINEMATOGRAFE RO. MANEȘTI

CAPITOL și ROXY: Fata mea...
FEMINA (plafonul deosebit): Femeie se scrie noaptea și o comedie colorată.
A. R. P. A.: Marocul și Voi fi la FORUM: Barbații nu sunt zeii și la lanțul negru.
DOAMNEI: Echipajul și Măscă negru de gangster.
OMNIA: Păpușa diabolică și Na-nă-nă-nă soțul.
CITY bulevardul Carol 21: Păcatul Să-lui, Pariș și Guliver în țara Făcilor.
DARLY: Chipuri niște și Biond cu Jean Murat.
VOLTA BUZEȘTI sala și grădina: Vă dăva din Monte Carlo, cu Dolores del Rio și în zbor spre China, cu Pat O'Brien.
ATENEUL TEI: Mășgul de noaptea și Nu vă jucați cu dragoste.
BARCELONA: Ramona, colorat și Mă-nă-nă-nă Orlac.
AIDA: „Ora fatală” și „Ce va fi mâine”.
MARCONI: Panama cu Carole Lombard și Două femei două tablouri, cu Gail Patrick.
MODEL: Inamical public nr. 1 și în slujba datoriei.

Schiță de poem

„Când m'or coborî mormânt,
fiecăe frunză va fi cuvânt,
ochii vor lumina în amintire,
ca să dea șerilor de știre:
fara heruvimilor să vadă
cum le vine fratele în viață,
logodit cu soția vântului
în umbra pământului,
într-o noapte și zi.”

INTR'UN STUDIO

despre „Valorare” d. prof. C. Nărigu scrie:
„Pericula, nu este și nu a fost nicăd decât un simptom că suntem pe drumul realizării noastre ca indivizi și ca gen uman. Atunci însă când cucerirea socială sunt prapăstie pentru gândul, arta sau acțiunea noastră, renunțăm deliberat la o fericire social îngăduită, pentru a primi îndemnul unei valorări mai adânci care însemnă fericirea inefabilă, ce poate să fie durere, sacrificiu, dar în care vedem un fel de drum spre a ne elibera, spre a înfăptui astfel un pas în plus pe drumul înainte al umanității, care trebuie să fie, cum este și drumul fericirii dintre noi. În felul specific al fericirii dintre noi. Sufletul tot, poate să fie atât de cuprins de nouă valoare, indiferent dacă este de natură morală sau intelectuală. Încăz însă durerea fizică să nu ne mă atîngă sau în orice caz să primească o astfel de transfigurare, încât să însemne cu totul altceva. Cea mai fericită clipă a marelui este aceea în care e înțeles pe cruce. Aceasta este clipa realizării sale depline. De altfel nicădăta asemenea atitudine nu rămân fără o adâncă repercusiune. Valoarea nouă simțită de eroi, va deveni măcar în parte valoare socială. Ea va prelungi linia de dezvoltare fără conflicte, a indivizilor în cadrul valorilor social recunoscute. Și un nou sacrificiu, când va fi necesar, se va da pentru cucerirea unei poezii mai înaintate decât precedentul pe raza marelui înfăptuiri umane.”

FILE DE CARNET

MULTE grătăși au de îndurat, uncori, preții și învâștrii din provincie în opera lor de culturalizare a marelui. Ceeace-l mai caraghios, e că plectele li se pun din partea autorităților, cari li obligă, uncori, să se poarte chiar contrar obligațiilor naționale.

Cunoaștem, astfel, cazul unui prof din comuna Cernană din județul Cernăuți, care a fost alit și rostește o omagiu la înmormântarea unui jidov hrăpăreț și odios. Respectivul predă — părintele Sofian, pe care l-am condamnat aspru mai dăunăzi, dar despie care aflăm, totuși, că e un bun Român și un isel propagandist cultural — a fost, deci, forțat să se unilească în fața populației, care asista la omagiea unei reptile israelite.

Nu se mai cuvine astăzi, când neamul treare la atâtea înalte chemări, ca luminătorii satelor să fie șicanați de autorități.

Oficialitățile să la aminte.

NU ȘTIU de ce ați observat e a-tentie felul în care se făptuete la noi. În orice domeniu, pe toate drumurile în fabrici pe șantiere, peste tot le labrete spiritul de improvizare.

Se improvizază cu atâtea încăpănare, ca atâtea inconștință! Totul se face în grabă, totul se construiește pentru un efect al momentului.

Însăși Bucureștii asta mare, Mai

recunoașteți domniile voastre ceva bucureșteană. Vor aprinde acolo răgăcuni și vor repeta *Tatăl nostru* ca în Maaramureș.

AL. MATEEVICI a fost poetul Basarabiei, întreaga lirică a vitregiei provinciei se identifică, încă, și azi, cu lirica lui. Prof fiind, poezia lui e străbătută de un adănc fier religios. Sincer cu sine însuși și sincer cu poezia sa, el a creat o lirică nouă, cumulate, care aduce un oag parfum de biserică neche și pașii basarabeni.

Poate că Al. Mateevici n'ar fi ajuns la notorietatea, de care se „bucureștește în istoria literară, dacă n'ar fi învâștrii acea admirabilă poezie „Limba noastră”.

În versurile din menționata poezie, însume întreaga dragoste a Basarabiei oprimate de odinioară împotriva străinismului amenințător.

În „Limba noastră”, vorbesc platurile și cerurile basarabene. Oamenii eblăzi, Clopotele, Miorișarii, — și-au și trecut douăzeci de ani de la moartea lui.

Dar n'am auzit ca d. Fanta Inculeș să se fi înclinat întru amintirea poetului, căci d. Inculeș e hiper-ocupat.

Preștii, însă, învâștrii și fărâșii — li pomenește.

Și versurile lui Al. Mateevici s'au ca un cor de arhangheli:
„Limba noastră-i o comară
În adăncuri confundată,
Un sărac de piatră rădă,
Pe moșie readărată.”

caleidoscop

mașinilor umane în România? N'au oamenii altă grijă? Parcă nu s'ar orădestul în viață...
Citifi
„Insemnări de pe front”
de NECULAI TOTU
— Note din expediția epionară — în Spania —

JIDOVII

se mări căutăm să scrie prin gazetă. Și scriu adorabil de prost. Eu fel de întrebare în presă. Până la ora când scriem, recordul îl deține J. J. Fagure și Braenstein alias E. B. Brănităneanu.

Istoria militară a Daciei române de Vasile Cristescu

272 pagini, 26 figuri și o hartă
Prețul 140 lei.
Editura Fundației Carol I

D. I. NAGHIU

scrie despre „Revista de pedagogie” a d-lui prof. C. Nărigu:
„Sub conducerea d-lui prof. asist. C. Nărigu, apare în capitală Bucureștii o revistă de pedagogie pe care un pulea-o numi oca mai bună din întreaga țară. Fiecare caet aduce studii importante și cronici bogate. În numărul număr, care începe ca o traducere de J. Schröter „Ordinea de studiu a Societății lui Iam”, importanță pentru cunoașterea pedagogiei iezițe și efrăștie cu un eseu al colaboratorului nostru Al. Tolușeanu „Invățământul destulului integrat în ansamblul materiei școlare și rolul său ca factor al educației lor naționale, rămăncăm interesatele marginale despre studiul științific publicat în „Revue internationale de sociologie” și apărut zilele trecute și în extras, sub titlul de „Essai sociologique sur la liberté humaine”.
Menționăm că la „R. de P.” mai colaborează d-nii: prof. univ. Simion Boli un distins istoric și teolog; Sil Găina, Gr. Raftiu etc.

Omar Khayyam și cairenele lui: I. Ch. SEVEREANU

Poeta s'a scris la noi despre Omar Khayyam dualite este sora tuturor poezilor etnică — și atunci când s'a încercat a traducea, am avut o-nimile de zis — un total mediocrită îned.

Fie neînțelegera traducătorului, fie dificultățile vocabularului iric respectiv, am făcut să avem până în prezent numai încredări.

Nu știu de pînă dacă poezia lui Bundelele pentru cari s'au instituit atâtea premii — e-an găsit la românește cea mai adecvată formă. Mal-larăm demonstrea, Mi se pare o singură poezie a lui Rimbard — Bateau țere are cea mai perfectă cădere în înțelegera unui tânăr poet bucureștean al cărui nume îmi scapă.

Din literatura asiatică n'am avut încă nimie — sau aproape nimie.

În ultimul timp apar câteva ostentieri. La Icoan — de pildă d. Te-

Intelegere
Înainte de a ajunge la poezia lui Khayyam pentru a mai apropiată cunoștere, dăm câteva date biografice: s'a născut la Khorassan la anul 1040. A învățat matematica și astronomia. A fost unul din cei mai mari savanți ai epocii.

Lucrările sale științifice „Tablele astronomice”, o „Metodă de extragere ridicărilor părăte și cubice”, o demostreație de problema de algebră precum și un tratat asupra călburii dificultăți ale definițiilor lui Euclid, — au ajuns până la noi.

În 1074 — ca director al dezastocului din Merv realiză o reformă a calendarului musulman.

În sfârșit a mai scris și 500 de catrene, din care s'a inspirat Edward Fitzgerald, eruditul poet englez.

Iată câteva din aceste „Rubayats”:
„Sculeți când dimineața în toala nopții-ormoc
Sensul de șor spre etele: o piatră nepătată
Căci prin-a Vânturilor din șoroc
Impurpurată

Gabriel Bălănescu

„Guvernul Schachmann-Tabouis - Madgearu“

Cea mai teribilă autoacuzare: desmintirea ziarului Dreptatea. Situația d-lui Ion Mihalache. Către o nouă șefie

Seria reportajilor noastre, care s-au ocupat de rolul ambasadorilor național-tărăniști la Paris...

Mihalache

Unită d. Madgearu de masa luată într-o seară în Prunier în compania d-nei Tabouis și a unui lider comunist?

Cura d-lui Madgearu a durat ca numai șapte zile jumătate? Cum își explică secretarul general al partidului național-tărănesc...

Cum își explică d. Madgearu aceiași strane coincidență, că a doua zi în l'Œuvre partidul național-tărănesc este recomandat de d-na Tabouis la succesiune în România pentru a restabili politica de fidelitate față de Franța și buna vecinătate față de U. R. S. S.

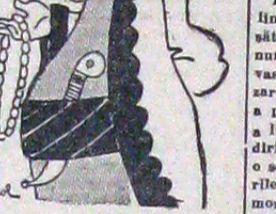
D. Madgearu deci conform comunicatului dat în „Dreptatea“ n'a avut nici o întrevvedere cu nici un gazetar strein și n'a făcut nici o declarație.

ISPAȘIREA D-LUI ION MIHALACHE Cel mai neinteresant în toată această afacere este desigur d. Mihalache, care a înțeles abia o lună mai târziu, a înțeles în ce constă proiectele d-lui Madgearu.

Șeful partidului național-tărănesc se vede astfel angajat, într-o bătălie pierdută înainte de luptă și în situația de a răspunde în locul d-lui Madgearu.

Convocarea comitetului executiv care va fi anunțat în cursul acestei săptămâni, înseamnă și data când d. Mihalache va traage consecințele firești ale situației în care a băgat partidul, fără dorința sa expresă.

Luptele inutile ale partidului național-tărănesc și în deosebi eșecul încercat la Paris, au istovit partidul exact la potolul succesiunii

Capușehala Frontului Popular

liberale, încât pe drept cuvânt se poate spune că național-tărăniștii s'au consumat în Franța.

STILEX

Vasele comerciale franceze vor fi însoțite de vase de război

TUNIS, 16 (Rador). — Față de incidentele produse ieri în Mediterana, amiralitatea franceză a decis ca toate vasele comerciale franceze să fie însoțite de vase de război și avioane militare, cari la nevoie să le asigure protecția.

Intrevederile d-lui Hitler

NUERNBERG, 16 (Rador). — Cancelarul Hitler a profitat de șederea sa în Nuernberg pentru a se întreține cu mai multe personalități politice.

Sambătă, Fuhrerul a primit pe d-nii Rudolf Hess și Goebbels, iar astăzi pe mareșalul von Blomberg și pe baronul von Neurath.

La manevrele italiene Mussolini a condus tirul unui vas de război

ROMA, 16 (Rador). — O telegramă primită de pe bordul cruciatorului „Pola“, arată că între Sciaeca și Trapani, cruciatorul a efectuat împreună cu unitățile diviziei a treia navală, exerciții tactice la mare viteză.

După această manevră, d. Mussolini, care se află pe bordul cruciatorului, a făcut o lungă și amănunțită vizită la centrala de tir a vasului, interesându-se de organizarea complexă și foarte modernă a pieselor de mare calibru. Ducele a luat loc apoi la postul de prim dirijor al tirului, de unde a condus o serie de zecă salvă frage de tunurile 203 mm. asupra unor ținte remorete la mare viteză.

Trageroa a avut un succes desăvârșit.

Războiul din China va fi dezastruos pentru Japonia

Ce scriu ziarele engleze

LONDRA, 17 (Rador). — Ziarul „Manchester Guardian“ examinând evenimentele din China scrie: „Nimeni nu se mai îndoiește acum că Japonia s'a angajat într-un război de lungă durată. Opinia generală crede că armatele chineze vor fi invinse, dar că războiul început este atât de important încât el va fi dezastruos pentru Japonia.

Storjările în vederea unei mediații ar fi cu totul inutile, cred cercurile autorizate din Londra.

„Daily Telegraph“ ocupându-se de atitudinea guvernului britanic față de conflictul chino-japonez declară: „Guvernul britanic hotărând și înlesnind evacuarea dela Shanghai a femeilor și copiilor englezi, a luat singura măsură imediată posibilă pentru a micșora efectele unei lupte locale desperate.“

Von Riebbentrop întocmește un raport asupra situației din Anglia

MUNCHEN, 16 (Radio-Central). — D. von Riebbentrop, ambasadorul german la Londra, a sosit azi la Feldasing pe lacul Staremburg, unde familia sa se află în villegiatură.

Incăierări sângeroase la Rio de Janeiro

RIO DE JANEIRO, 16 (Rador). — La Campos, în statul Rio de Janeiro, s'au produs încăierări între integraliști cari au luat parte la o intrunire și forțele polițienesci. Poliția a trebuit să facă uz de mitraliere.

CHINEZII FAC UN IMPRUMUT PENTRU MANTUIREA NAȚIONALĂ

SHANGHAI, 16 (Rador). — Ministerul finanțelor anunță emisia unui împrumut al mântuirii naționale, în valoare de 500 milioane dolari.

ARMATA IRAKULUI SE RASCOALA?

IERUSALIM, 16 (Rador). — Circulă aici cu persistență șvonul, lipsit însă de orice confirmare oficială, că turburări serioase au izbucnit în sânul armatei irakului.

Japonezii au început ofensiva pe toate fronturile

Se dau lupte pe cât de violente pe atât de hotărâte

SHANGHAI, 16 (Rador). — Ofensiva trupelor japoneze a început astăzi, Marți, la ora 5 și 30 (la București ora 21 și 30, luni seara).

Se schimbă reședința guvernului

TOKIO, 16 (Rador). — Știri primite din Shanghai din izvor japonez, anunță că mareșalul Ciang Kai Sek, după o conferință pe care a avut-o cu toți șefii poliției chineze, a hotărât ca guvernul central din Nanking să-și mute reședința într'un alt oraș, mai spre interiorul țării.

GENERALUL CIANG KAI SHEK

VIENA, 16 (Rador). — Ministrul de finanțe al Chinei, d. Szaihsburg pentru a vizita pe ministrul Schachmann și pe d. Schmidt, ministrul afacerilor

PRAGA, 16 (Rador). — Comandantul agenției Havas din izvor demn de încredere d. Kung, ministrul de finanțe al Chinei, a încheiat cu întreprinderile metalurgice cehoslovace un acord prin care se va furniza Chinei un credit de 10 milioane lire sterline, pentru cumpărarea de produse industriale în Cehoslovacia.

WASHINGTON, 16 (Rador). — Cordell Hull, secretarul departamentului de stat, a avut astăzi o întâlnire cu președintele Roosevelt pentru a discuta, despre conflictul chino-japonez.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

D. Madfai a participat la revoluția din Irak, pentru care a fost exilat împreună cu toți colegii săi, după lovitură de stat din 1936.

Consfătuirea fruntașilor național-tărăniști

Președintele partidului național-tărănesc, sosit aseară în Capitala din Iași, a avut o conferință cu d. Madgearu secretarul general al partidului.

Este probabil că după această întrevedere, să albească loc la locușii d-lui Mihalache în cursul serii, o consfătuire mai largă cu fruntașii național-tărăniști aflați în Capitală.

Intre altele se va discuta și oportunitatea convocării forurilor statutare și se vor lua hotărârile în legătură cu alegerile administrative ce mai sunt de efectuate.

D. Ion Mihalache secundat de secretarul său general, va propune organizarea câtorva intruniri în centrele importante din țară, pentru a se explica opiniei publice de acuzațiile ce i se aduc, în chestiunea demersurilor din străinătate.

Belgrad, 16 (Rador). — După un scurt concediu de odihnă petrecut pe Jarmul Adriaticel, d. Stojadinovic, președintele consiliului, a sosit azi dimineață la Belgrad.

D. Stojadinovic, președintele consiliului, a sosit azi dimineață la Belgrad.

D. Stojadinovic, președintele consiliului, a sosit azi dimineață la Belgrad.

D. Stojadinovic, președintele consiliului, a sosit azi dimineață la Belgrad.

D. Stojadinovic, președintele consiliului, a sosit azi dimineață la Belgrad.

D. Stojadinovic, președintele consiliului, a sosit azi dimineață la Belgrad.